

VARJUPAIKADE MTÜ

KÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ KVARTALIKIRI

TASUTA

Uued tuuled Valga varjupaigas • Kas elu varjupaigast võetud kolme koeraga on võimalik? • Sotsialiseerumise tähtsus koera elus jpm põnevad ja huvitavad

Kevad - uus algus

Kevaditi tärkab loodus, puud lähevad lehte, lilled hakkavad üksteise võidu õitsema ja elu läheb uue hooga käima.

Varjupaikade MTÜ peres on samuti uus liige. Valga varjupaik sai endale uue juhataja ja temaga saate tutvuda käesolevas numbris lähemalt. On vaid rõõm tervitada sellist toredat ja hakkajat inimest töökohal, kus tööpuudust ei tule küll kunagi karta ja loomaarmastuse iga kild läheb asja ette.

Samuti saate lugeda toredat lugu sellest, kuidas ühte perre võeti varjupaigast järjest kolm koera.

Et ma ise olen Käpa all seltskonnas päris uus inimene, siis kirjutan endast mõne reaga, et mitte jääda päris tundmatuks isikuks nende jaoks, kes minuga muid kanaleid pidi juba varasemast tutvuvad pole.

Kui rääkida kirjutamisest, siis seda olen teinud mudilase-east alates ja esimene avaldatud lugu nägi trükivalgust lasteajakirja „Täheke“ veergudel üle veerandsaja aasta tagasi. Täisealisena olen kirjutanud peamiselt ajakirjale „Lemmik“ ja seal on mu artikleid avaldatud päris kenake hulk. Sellele lisaks on mu lugusid avaldanud veel mõned ajalehed-ajakirjad, ei hakka neid üksipulgi üles loetlema.

Lapsepõlves oli mu kokkupuude loomadega kasin. Vaatasin igatseva pilguga hulkuvate loomade poole ja kui vähegi sain, siis käisin paitamas igasugu paukasid ja pollasid, vahet polnud, kas nad hulkusid linnatänavatel või kalpsasid taluõuel ringi. Kui ma esimest korda nõudsin päris oma koera, siis vastuseks sellele kingiti mu 10. sünnipäevaks kõige suurem mängukoer, mis poest suudeti leida. Olin südamepõhjani solvunud ja nutsin silmi peast välja. Esimeseks loomaks sain kuldhamstri, kelle eluiga ei kujunenud eriti pikaks.. ja kes ausalt öelda, ei pakkunud mulle ka eriti huvi.

Esimene päris oma koer tuli mu ellu siis, kui olin oma elu peale saanud. Nüüdseks on sellest päevast möödas 21 aastat ja mõned kuud. Hetkel on mul kodus 2 pesuehtsat krantsi – minu preilid mustad, nagu neid kutsun.

Nora, Tallinna Hoiupaigast toodud 14.09.2007 umbes kolme kuuse kutsikana ja Merlin, Tartu Koduta Loomade Varjupaigast toodud umbes 10kuusena 24. märtsil 2006. Paremaid koeri ei kujuta ma ettegi!

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Sisukord

- 3 Varjupaigas toimub
- 4 Suurim sõber
Liina Ulm
- 6 Päevakajaline
Kolm on kohtu seadus
- 8 Järjejutt
Koera sotsialiseerumise olulisus
- 10 Nädala loomad
- 12 Silmailu / lõpetuseks

Käpa All on Varjupaikade MTÜ elektrooniline häälekandja. Soovid värskaid teateid e-postile? Saada end nimi e-postiaadressile info@varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ
Lisainfo: Triinu Priks, tel 504 6102
Kaanefoto: fordesigner.com
Toimetaja: Anu Kuura
Keelekorrektoer: Helin Roosileht
Ilmub 4 korda aastas, vahel ka rohkem
Kujundus:

Printec
trükk · print · reklaam

Viljandi heategevuslik koertenäitus tuli taas

27. mail toimus Viljandi lauluväljakul kolmas Viljandi heategevuslik koertenäitus. Näituse kohtunikud olid sel aastal Tartu Match Show'de korraldajad Karlis Hallik ja Kadi Järve. Näitusel osales 28 koera.

Lisaks näitusele tutvustas Abija Teraapiakoerte Ühing oma tegevusi ning proovida sai agilityt.

Sel aastal sponsoreeris meid loomasõbralik Caramira oma võrratute auhindadega. Viljandi kodutute

loomade varjupaigale kogusime 73 eurot.

Näituse kolmeks kaunimaks koeraks valisid kohtunikud: Steve (om. Gerli Tamm), Kärri (om. Liane Lubi) ja Lambretta (om. Kerttu Kaschan).

Aitäh kõigile osalejatele ja pealtvaatajatele!

Klõpsa nuppu, et näha pilte

Cherry.ee kogus üle 1000 €

Populaarses cherry.ee keskkonnas lõppes 23. mail kampaania, kus koguti raha Varjupaikade MTÜ toetuseks.

Annetada sai südame ja rahakoti järgi - valikus oli 3, 10 ja 20 € suurusel toetussummal.

Täname kõiki, kes osalesid.ee kampaanias ja annetasid! Tänu teile kogunes lühikese aja jooksul 1078 eurot loomade raviks. Väikesest heateost saab suur!

Kuna varjupaikade rahakott on õhuke just suviti, oli abi täpselt õiges kohas.

Varjupaikade e-poes lugemist rohenäppudele

Kuigi suvi on juba lähedale hiihinud, on meie e-poodi lisandunud mitmeid kevadisele rohenäppule kasulikke raamatuid.

“Kodu oma kätega”, “Kuidas säästa kodus elektrit ja kütust”, “Õuna- ja pirnipuud”, “Köögivilja kasvatamine” jpm on vaid mõned näited raamatutest, mis e-poes soodsa hinna eest ostjat ootavad. Hinnad algavad juba 1.50 eurost.

Tule ja vaata järele!

Meie e-pood on loodud eesmärgiga luua täiendavaid võimalusi kodutute loomade abistamiseks. Meie tootevalikust leiad kindlasti endale või lähedastele kinkimiseks meelepärast, olgu selleks rinnamärk, kõrvarõngad või raamat.

Iga teostatud ostuga toetad Varjupaikade MTÜ kodutute loomade varjupaikasisid Pärnus, Viljandis, Võrus, Valgas, Rakveres.

Klõpsa nuppu ja mine e-poodi

Uued tuuled

Valga varjupaigas

ehk kuidas Liinast varjupaiga juhataja sai

Peale viimase Käpa all ilmutumist on Valga kodutute loomade varjupaigas asunud juhatajana tööle uus inimene – Liina Ulm. Seekordne artikkel ongi tema tutvustamiseks.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Kuidas on saanud alguse sõprus loomadega, on see juba lapsepõlvest saadik, või tekkinud hiljem?

Loomad ja loodus on mind huvitanud väikesest peale. Olen üles kasvanud maatüdrukuna ning austuse ja armastuse kõige elava vastu kodust kaasa saanud.

Meil olid kodus lambad, lehmad, kassid-koerad, kanad, pardid, hobused, viljakirstus elasid rotid ja katuses pesitseid varblased, vundamenti vahel elutsesid nastikud, karjamaal löökseid, suure vahtra otsas kuldnokad ja kuuse otsas oli varesepesa.

Ma usun, et veetsin lapsena laudas ja karjamaal igasuguste loomadega tegeledes ja suheldes rohkem aega, kui tänapäeva lapsed internetis olles.

Kas Sul on ka kodus lemmikloomi?

Kodus on mul kaks koera: Notta, kes sai mõned aastad tagasi võetud Pärnu kodutute loomade varjupaigast ja Conrí, noor suuršnautserihakatis. Mõlema koeraga teen koolituse trenni treener Pille Lahesoo käe all ning Conríga oleme natuke päästekoerandust nuusutanud.

Kuidas tõi tee praeguse ametikohani?

Väga ootamatult ja äkki, täieliku kannapöördena. Ma küll olin aegajalt kiiganud Varjupaikade MTÜ kodulehele, lootuses leida sealt töopakumist, aga tegelikult ma ju töötasin kokana ja ka õppisin just toitlustusteenindust.

Mis on plaanid antud ametikohal?

Plaanid on Napoleonlikult suured: esiteks saavutada loomade väärkohtlemiste ning loomadega seotud väärtegevuste registreerimine ja menetlemine vastavate ametkondade poolt.

Teiseks harida ja kasvatada lemmikloomapidajaid ning saavutada see, et 1. juhuslikke pesakondi kassipoegi ja koerakutsikaid sünniks järjest vähem ja 2. loomadega seotud probleemide esimene ja ainuke lahendus ei oleks looma ära andmine

või eutaneerimine ja 3. et iga inimese teeks endale selgeks, et lemmikloomade võtmisega kaasneb vastutus ja kohustus aastateks.

Peale selle soovin korjata Valga linnast ja Valgamaalt kokku hulkuvad ja peremeheta loomad ning anda neile uus võimalus - ma tahaksin, et varjupaik poleks ainult ajutine peavari ja kõhutäis, vaid ka koht, kus loomi sotsialiseeritakse ning nende käitumisprobleemidega tegeletakse, et nad saaksid kiiremini päriskodudesse.

Mida sooviksite lugejatele öelda?

Iga üks saab (lemmik)loomade olukorra parandamisele Eestis kaasa aidata - tehke teadlike valikuid, propageerige häid tavasid, andke

nõu. Aidake hättasattunud loomi ja ka loomaomanikke. Kui loomaomanikul on tekkinud loomaga probleemid, siis sellest, et inimesele öeldakse "sinu loom, sina vastutad," ei ole mingit kasu, probleem ei kao ega vähene. Eesti lemmikloomanduse kõige suurem probleem on inimeste vähene teadlikkus.

Jääb üle vaid tervitada sellist loomaarmastusest tulvil olevat, julgete soovidega ja pealehakkamist täis inimest tema uuel töökohal! Kindlasti hoiame teid edaspidigi kursis sellega, mis Valgas uudist ja teoksil.

” Sinu loom, sina vastutad!

Foto: Erakogu

Kolm

on kohtu seadus

ehk Ulli Uide lugu

Samal ajal, kui leidub ikka veel palju inimesi, kel on eelarvamus koduta loomade varjupaikade ja seal olevate/sealt võetavate loomade suhtes, leidub neid vahvaid inimesi, kes võtnult varjupaigast ühe looma, julgevad seda teha veel.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Ulli Luide peres läks aga nii, et nende pere poolt on varjupaigast võetud kokku juba kolm koera.

Järgnevalt kirjutabki Ulli sellest, kuidas see nii läks, et neil nüüd on kolm varjupaiga koera - kaks tema vanemate juures ja üks tema peres.

Üürikorteris elades ei olnud vanemad kunagi koera võtmisest rääkinud. Ikka on lihtsam, kui on rohkem ruumi ja oma hoov. Kui kolisime oma majja, oli justkui loomulikult jätkuks ka koera võtmine. Tol ajal olid varjupaigad väga nukras seisus (u 10 a tagasi) ning otsustasime koera just niisugusest kohast võtta.

Esimene koer oli suur hundi-koerale sarnane Tiks, kes kolis meie juurde Pärnusse hoopiski Tallinnast. Kohe oli selge, et meie perre koer sobib väga hästi ja kui 3 aastat ta-

gasi Tiksi elu otsa sai, oli see raske meile kõigile. Lein oli suur ja ainus, kes tegelikkuses uue koera võtmisele julges mõelda, oli isa.

Ühel päeval ta läkski Pärnu varjupaika ja ilmus Kessuga koju. Nüüd meenutame naerdes Kessu toomisega tavaks saanud lauset: „Ma üheks päevaks tõin, et vaadata ja tutvuda ja nii...“. Nõnda on meil nüüdseks kolm koera. Kessu tuli ja jäi. Puges kõigile hinge.

Tulles oli ta umbes 5 aastane, kohanes ruttu, otsis väga palju lähedust. Ise suur hundikoeralaadne loom, aga ronis tugitoolis istujale sülle. Sügades viskas ja viskab jätkuvalt kohe sellili. Kessuga nagu ka Tiksigi, läks kõik väga lihtsalt. Mingeid raskuseid kohanemisega ei olnud. Pigem olime kohanejad meie, sest ei olnud harjunud niisuguse „sülekoeraga“.

Tiks oli isepäine ega hoolinudki väga sügamisest ja patsutamisest, Kessu aga oli väga lembeline. Lembeline, alandlik ja natuke kartlik on ta siiani. Ju on tema loomuses.

Kui aeg edasi läks ja mina iseseisvat elu alustasin, mõtlesime abikaasaga korteri ostule järgnevalt, et oleks vahva, kui meilgi kodus koerake oleks. Sai isalegi mainitud, et oleme mõelnud ja kaalunud ja vaikselt varjupaiga leheküljelt piltegi vaadanud.

Aasta tagasi Pärnusse Vabariigi aastapäeva eelsele külaskäigule minnes selgus, et isa oli juba käi-

nud varjupaigas üht koera vaatamas ja lubanud ka selle „üheks päevaks koju tuua, et vaadata ja tutvuda...“. Selleks hetkeks teadsin juba, et kui koju saab loom toodud, siis meile ta ka jääb.

Tõimegi Bosse koju ja koerte vahel tekkis kiiresti sõprus. Esiti oli meil natuke mure küll, et Bossel käpp haige ja karsttime, et teeb valu ja võib hakata probleeme valmistama tulevikus, kuid tegelane oli nii armas, et järgmine päev käisime varjupaigas ja tegime „asja ametlikuks“.

Bossega oli kohanemine oluliselt raskem. Üksi kodus olles ulgus ja tegi palju pahandust. Teatud aja vältel meid abikaasaga kodust välja naljalt ei lasknud. Tuli hammustamistki ette. Võtsin ette raamatu koerte kuulajast ja tegin omale põhitõed selgeks.

Hakkasime mitmeid nippe rakendama ja paari kuu pärast oli tegemist uue koeraga. Aitas kindlasti

ka kastreerimine - tuppa enam häda ei teinud, õues käitus rahulikumalt. Esimesed kaks kuud olid nii rasked, et isekeskis mõtlesime, et tulevikus enam uut koera ei võtta ei julgeks. Läks aga aeg edasi ja rõõm, mis koer endaga kaasa toob, on nii suur, et see mõte kadus. Ikka oleks valmis võtma uue koera - iga hea asjaga on alguses vaja vaeva näha.

Tuligi soov võtta Bossele sõber. Vaikselt jälle vaatasime varjupaiga lehte ja silma jäi Jhonny. Taas olime isa valgustanud oma mõttesähvatuses ja nii juhtuski, et ühel nädalavahetusel pakkisime asjad autosse ja sõitsime Pärnu poole. Isa oli Jhonny juba varem koju toonud (nii nagu teisedki koerad, tuli ka Jhonny veebruaris, väga külmal ajal) ja Kessuga oli sõprus juba sobitatud.

Ühel päeval läks Ulli Pärnu varjupaika ja tõi „üheks päevaks“ Kessu koju. Nüüd on Ullil kolm koera.

Kohale jõudes selgus, kaks poisi omavahel läbi ei saa - proovi üht või teistpidi, aga ei paranenud asi. Selleks ajaks oli isa juba nii kiindunud Jhonnyse, et lõppude lõpuks otsustasid vanemad ise Jhonny teiseks koeraks võtta. Jhonnyl kulges kohanemine suuremate probleemideta, aga temal oli ka Kessu algusest peale sõbraks.

Aja möödudes on ka Jhonny ja Bosse sõbraks saanud ja nüüd kohtudes mängivad nad kolmekesi kenasti koos. Aeg-ajalt tuleb muidugi ka koerte vahel ette üksteise paika panemist, aga seda on päris muhe vaadata.

Kessu annab vuntsi tõstmisega märku, kui Jhonny liiga pikalt tema toitu või mänguasja piilub. Bosse teeb paar kõvemat haugatust ja natuke urinat, kui Jhonny jalutades

temast mööda tahab joosta. Suureks „probleemiks“ on koertel ka magamisemete jagamine, sest millegipärast on Jhonny pesa meeldiv kõigile kolmele, kuid Jhonny ise tahab magada ainult oma pesas.

Niisiis, kui Bosse või Kessu on vahelduseks oma pesale hõivanud Jhonny aseme, käib viimane murelikult ringi ja ootab kannatamatult, millal ometi see loom teeks talle platsi vabaks. Neist kirjutades ja neile mõeldes läheb tuju väga rõõmsaks - see on uskumatu rõõm, mida koera omamine endaga kaasa toob!

Lisaks soojendab südant teadmine, et üks koer on jälle saanud hea ja armastava kodu, mida iga loom väärib! Tuleb tõdeda, et ikka aeg-ajalt piilume, mis olukord varjupaigas on ja ehk tuleb ka Bossele tulevikus seltsiline.

Soovime Ullile, tema perele ja koertele toredat kooselu

Seekordne järjejutt avab koera sotsialiseerumise tagamaid. Küsime näiteks, kuidas saaks koeri omavahel paremini sõbrustada?

JULIE WINTERS
koerasõber

Kui teie koer on õppinud käituma avalikus kohas, saab talle tasehaaval hakata tutvustama teisi koeri ja sõlmida sõprust teiste koertega, lubades neil üksteist tervitada ja nuusutada (seda on kõige parem teha, kui mõlemad koerad on rihma otsas, sest nii on võimalik koer kiiresti tagasi tõmmata kui üks neist agressiivsust ilmutab, või hakkab domineerivalt käituma. Te võite tunda oma koera käitumist ja temperamenti, kuid teise koera kohta te seda ei tea).

Veenduge, et nii teie koer kui ka kõik teised, kellega ta kontakteerub, on korralikult vaktsineeritud.

Pidage meeles, et nii nagu inimesed, on ka koerad väga erineva iseloomuga, mõned koerad ei saa iialgi teistega läbi. Kui esimesed katsed teiste koertega kohtumisel ebaõnnestuvad, ei tähenda see veel maailma lõppu. Katsetage edasi, kuni leiab sobiliku seltsilise, kellega teie koer hästi läbi saab.

Omada koera ja mitte lasta tal mängida ja suhelda teiste koertega on nagu omada last ja mitte lubada tal mängida teiste lastega. See võib põhjustada käitumisprobleeme hilisemas eas, kuna nad pole saanud võimalust omandada seltskondliku käitumise oskuseid. On koeri, kel pole aimugi, mismoodi suhelda ja mängida ja sellisel juhul püüavad nad anda parima omaette olles. Te võite assisteerida sellist tüüpi koera ja julgustada teda mängima, võttes ise osa koeraga mängimisest. Ideaal-

Fotod: Karolína Kanst

Koera sotsialiseerimise olulisus

ne oleks, kui te viiksite koera välja jalutama koerajalutuspaikadesse ja jälgida neid mängimas, sotsialiseerides ja sõlmides tutvusi teiste koertega.

Koerad võivad üksteist ära väsitada, nii et teil pole hüperaktiivset või destruktiivset koera, kui

te saabute koju - juhul, kui te üldse oma koera peate üksi koju jätma. Osade tõugude noored koerad seltsivad teistega probleemivabalt, kuid kaugeltki kõik koerad pole sellised vabalt suhtlejad. Täiskasvanuks saades ei tunne osad koerad enam ennast vabalt võõraste koertega seltsides. Koerad kasutavad suheldes kehakeelt. Kui kutsikad võetak-

se ema juurest ära liiga vara, siis peavad kutsikad neid oskusi õppima inimestelt. Paraku aga ei suhtle inimesed üksteisega samal moel kui koerad omavahel, mistõttu peavad koerad ise suhtlema õppima, mis muudab selle selgeks õppimise veel keerulisemaks. Seetõttu peamegi olema ettevaatlikud, lastes oma koertel tutvuda uue võimaliku mängukaaslase või sõbraga. Mida noorem koer on, seda sõbralikum ja rohkem mängulusti täis koer on.

Järelvalve on alati vajalik, kui koer õpib sõlmima uusi tutvusi teiste koertega. Kui teie koer tunneb end ebamugavalt või osutub kiusatuks, peate te minema ja oma koera ära päästma. Kui ta käitub teiste koertega halvasti, peate ta seltskonnast kõrvaldama või võtma vähekeseks "aja maha", kui käitumise korrigeer-

imine pole aidanud. Kui kutsikas on hirmunud võõraste koerte keskel olles, ei ole vaja teda sundida seal olema, kuid samas korduvad katsed võivad tuua edu.

Koer, kes erutub liialt ja on teistest üle, tuleks vähekeseks teistest koertest eemale tõmmata, kuniks ta rahuneb maha. Mängimise käigus võivad osad koerad kaklema hakata ja seda on tihti raske tõlgendada. Konfliktide väärti mõistmine võib viia kklus-teni, kui koeri ei jälgita hoolega, hoidmaks mõlemat koera kontrolli all. Osad koerad armastavad roomata mängu käigus, osad maadelda, samas kui teistele meeldivad lihtsalt

tagaajamismängud - ja ka haukumine on osa mängust. Kokkupõrked ja üksteise otsa jooksmised on mängu ebameeldivam osa osade jaoks, samal ajal kui teised koerad ei oska sellest midagi arvata ja võivad tunda end ebamugavalt või lausa hirmutatult.

Osad koerad kasutavad tervitusi, mis teiste jaoks on liiga ägedad, ebameeldivad või isegi heidutavad või lausa hirmutavad - nagu näiteks tervitama minna tormates, hüpates, ronides üles ja lakudes teisi, haukudes nende peale, või väljendades täielikku hirmu. Domineerimise väljendusviisid

nagu oma pea teise koera pea peal hoidmine, teise koera kuklast hammustamine on ebasoovitavad käitumisviisid ja jõumängule iseloomulikud tegevused, mida tuleks koheselt korrigeerida. Teisalt, osa koeri ilmutavad tervitamisel alluvat käitumist nagu selili viskamine, maas püherdamine, näitamaks teistele koertele, et nad ei ole ohtlikud.

Koerte väga erinevad temperamendid on põhjuseks, miks koeral teiste koerte tervitamisel end välja elada laskmine on ohtlik mõlema koera jaoks ja miks aeglane ja ettevaatlik lähenemine on parimaks lahenduseks.

Tõlgitud ja refereeritud Julie Winters'i artiklist "The Importance of Socializing Your Dog"

”

Nii nagu inimesed, on ka koerad väga erineva iseloomuga!

”

Osa koeri armastab roomata, osa maadelda - ka haukumine on osa mängust.

Varjupaiga 5 nädala loom

7.05-10.06

"Nädala loomad" on rubriik, kus tutvustame igal nädalal Varjupaikade MTÜ Facebooki fännilehel esile tõstetud loomi uudiskirjale eelnenud viiel nädalal.

Kui soovid loomi aidata või nende kohta lisa, külasta palun meie Facebooki fännilehte www.facebook.com/VarjupaikadeMTY

21.-27. mai

Sass on pärit Virumaa varjupaigast ja elas seal aprillikuust alates. Ta on isane, veidi alla aasta vanune vahva ja sõbralik kutsa. Väga energiline ja hea tervise juures nagu noor koer peab olema. Koer on vaksineeritud ja kiibitud.

Täna elab Sass juba õnnelikult uues kodus.

7.-13. mai

Haruldast Abessiinia kõrbeliiva värvi kass **Diesel** Valga varjupaigast on harjunud elama toas ja õues, on kiibitud, vaksineeritud ja kastreeritud. Kassi üks kõrv on lontis ja teine püsti. Ta on suur koertesõber, talle meeldivad koerad isegi natuke rohkem, kui teised kassid.

Elly on emane steriliseeritud koer, kes armastab lapsi ja perekonda. Käpeline on üdini sõbralik nii inimeste kui ka teiste koerte vastu. Elly on vaksineeritud ja kiibistatud. Varjupaik ei loovuta Ellyt ketikoeraks vaid truuks pereliikmeks. Koer on varjupaigas alates 9. maist 2012.

28. mai - 3. juuni

Must-valge isane kass **Stifler** on toodud veebruaris Põltsamaalt tänavakassi pojana eramaja keldrist. Püüdes oli ta 2-kuune ja täiesti metsik, nüüdseks on ta ülisõbralik nii teiste kassidega kui ka inimestega. Stifler on saanud sise- ja välisparasititõrje, vaksineeritud, kiibitud, kastreeritud.

14.-20. mai

4.-10. juuni

Talvi jõudis Pärnu varjupaika koos 10 teise koeraga. Ta kohanes kiiresti ja leidsime talle ka hoiukodu. Algul oli ta arake ning ei näidanud emotsioone, kuid hoiukodus on tõusnud tema enesekindlus. Ta mängib palli, käib jooksmas ja rattaga sõitmas ning on igati elurõõmus koer.

Otsime vabatahtlikku fundraiserit

Otsime meeskonda vabatahtlikke, kes soovivad ja tahavad panustada, leida varjupaiga tegevuseks vahendeid.

Loomade varjupaikade töö sõltub suuresti sellest kui palju suudetakse raha koguda annetustena, sponsorite abil, heategevusmüügiga ja teiste omatulu teenimise võimalustega. Vabatahtlikke, kes aitavad kõike seda teha kutsutakse fundraiseriteks (eesti keeles puudub siiani sobivam termin).

Kuna tahame järjest enamaid loomi abistada ja tegeleda ka ennetustööga, siis vajame selleks rohkem

rahalisi vahendeid. Sellepärast otsime oma meeskonda vabatahtlikke, kes soovivad ja tahavad panustada oma aega nende vahendite hankimisse.

Selleks tööks ei ole vaja eriharidust, eelnevad kogemused tulevad loomulikult kasuks. Vabatahtlikul võiks olla arvuti kasutamise algetadmised ja inglise keele oskus teeb töö kõvasti huvitavamaks. Isiksuseomadustest on kindlasti olulised väga hea suhtlemisoskus, enseväljendusoskus, vastutusvõime, julgus, esinduslikkus, rõõmsameelsus, loovus. Võimalusi raha kogumiseks on lõputult ja mida originaalsemad ideed seda paremad tulemused.

Töö fundraiserina pakub enne-

kõike võimalust arendada suhtlemisoskust ja professionaalseid oskusi, mis tulevad kasuks nii era- kui tööelus. Avasta endas müügi- või turundusnimene just vabatahtlikuna ja sellest võib tulla pööre sinu karjääris. Oleme suurima rõõmuga soovitajaks oma vabatahtlikele tööotsingutel.

Kui soovid ennast vabatahtliku fundraiserina proovile panna, siis: **VÕTA PALJUN ÜHENDUST MEIE ÜLDJUHI TRIINUGA TEL 504 6102 VÕI INFO@VARJUPAIK.EE JA TEEME ÄRA!**

Soovid aidata?

Meie varjupaikades ootab pidevalt uut kodu ligi 200 koera ja üle 400 kassi. Nad kõik vajavad toitu, arstiabi ja peavarju. Aita meil aidata! Anneta endale sobiv summa Varjupaikade MTÜ kontole SEB pangas 10220068203017.

Kui soovid aidata konkreetset varjupaika, lisa selgitusse märksõna: Pärnu, Viljandi, Virumaa, Valga või Võru.

Kuidas aidata?

- Anneta Swedbanki annetuskeskkonnas ->
- Sõlmi püsikorraldusleping oma pangas ->
- Tutvu tarvilike asjade nimekirjaga ->
- Vaata lisa www.varjupaik.ee/anneta**

